

O foaie de parcurs pentru re-industrializarea Europei și pentru asigurarea unui nou viitor pentru muncitorii din industria europeană

Manifest pentru a pune din nou industria la lucru

Acest Manifest expune solicitările industriei All European Trade Union către noul Parlament European care va fi ales în mai 2014 și către noua Comisie Europeană care va începe activitatea la scurt timp după aceea. Aceste solicitări se axează pe nevoia de a menține o bază de producție puternică în Europa, ca o condiție necesară pentru sporirea creșterii economice, pentru crearea de locuri de muncă de calitate, pentru a veni în sprijinul tranziției spre o economie săracă în carbon și pentru a găsi soluții pentru toate provocările de natură socială cu care se confruntă economiile noastre.

O soluție Europeană ...

Sînt mai mult de 6 ani de cînd sectorul financiar global a declanșat cea mai rea criză economică a timpurilor noastre. Lăcomia, iresponsabilitatea, irationalitatea și abuzurile au adus piețele financiare ale lumii în pragul colapsului și au cauzat o severă recesiune, iar impactul încă se face simțit astăzi. Totuși, în loc să ofere măsuri rapide care să ne asigure că vinovății, speculanții și băncile angajate în împrumuturi excesive suportă consecințele crizei, fondurile publice au fost folosite pentru a ne debarasa de o industrie financiară sortită eecului. În consecință, deficitul public s-a materializat într-o serie de greutăți, care ulterior au devenit justificarea pentru introducerea măsurilor de austeritate care au strangulat creșterea economică în întreaga Europă și au determinat omajul să atingă un nivel care nu a mai fost înregistrat pînă acum.

Schimbarea direcției este acum depășită. Va trebui să punem capăt dominației sistemului financiar asupra economiei reale. Terenul de joc al capitalismului financiar global trebuie redus la esență sa: transformarea economiilor cetăenilor în investiții care dau apoi viața nevoilor acestor cetățeni. Re-reglementarea și monitorizarea corectă sînt urgent necesare pentru a ne asigura că piețele financiare mai degrabă promovează decît pun în pericol dezvoltarea economiei reale. Un sector bancar care creează averi colosale pentru un număr limitat de persoane dar care aduce greutăți pentru milioane de oameni obișnuiți, nu are nici o legitimitate socială sau politică.

Actuala creștere a divizării între țăările prospere ale UE și regiunile în stagnare presupune mari riscuri potențiale. În plus față de dezavantajele directe pentru țăările aflate în dificultate economică persistentă, situația în aceste regiuni economice poate avea severe implicații pentru întreaga UE. țăările aflate în recesiune sau cu economii în stagnare vor importa mai puține măruri din alte țăări ale UE; scăderea salarială în țăările cu greutate ar putea conduce la presiuni salariale în restul UE. Disperarea multor muncitori din țăările cel mai sever afectate va conduce la migrația cetățenilor în căutarea unor locuri de muncă temporare sau permanente în alte state membre ale UE și

înafara pie ei reglementate de muncă, creînd mai degrabă o situație de mobilitate forțată decît mult dorita libertate de mișcare.

Fără nici o îndoială proiectul European a reprezentat o mare realizare, care a garantat pacea, libertatea și bunăstarea economică a cetățenilor și, de la sfîrșitul celui de-al doilea Război Mondial. Această idee își va pierde totuși atractivitatea, dacă va persista în continuare ideea că doar o minoritate are de profitat de pe urma Europei unite. Solidaritatea și justiția socială trebuie să fie recunoscute în final drept factori de egalitate importanți ca urmare a competitivității economice pe teritoriul UE. În consecință, rile bogate și puternice din punct de vedere economic vor trebui să contribuie mai mult la un plan de redresare și să finanțeze investițiile viitoare mai mult decît grupurile sau rile mai slabe. Scopul este de a restaura dezvoltarea durabilă care crează locuri de muncă de înaltă calitate și care preîntîmpină divergențele pe teritoriul UE. Un stimulativ pe termen scurt nu va fi suficient. Avem nevoie de o perspectivă pe termen mai lung pentru a depăși adîncirea dificultăților și diviziunilor în cadrul UE.

Re-industrializarea Europei prin politici puternice, inteligente și durabile

Erodarea bazei noastre industriale trebuie să fie oprită. IndustriAll Europe salută faptul că efectele negative ale crizei financiare au adus din nou în atenție beneficiile unei baze de producție puternice, că acum există un consens general conform căruia economiile pot prospera doar prin menținerea unei activități industriale substanțiale, că este absolut necesar existența unui prag critic de menținere a sustenabilității modelului economic și social European.

Politica industrială Europeană va trebui să facă față unei triple provocări: să pună stop consecințelor dezastruoase ale crizei financiare asupra economiei reale, să abordeze problema competiției în creștere și să conducă industria Europei pentru provocările celei „de-a 3-a revoluții industriale”, care conduce la o industrie a conținutului redus de carbon pe baza obiectivelor dezvoltării durabile. Abordarea acestor provocări solicită o politică de consolidare a re-industrializării Europei și ar trebui să se bazeze pe grupuri inovatoare, pe descoperiri tehnologice și pe dezvoltarea „uzinelor viitorului”. Ar trebui să fie clar, de asemenea, că politica industrială ar trebui să fie mai mult decît o politică de flancare, de sprijin (creînd mediul propice înfloririi afacerilor). O politică industrială activă ar trebui să întărească instrumentele existente pentru politicile orizontale (cercetare&dezvoltare, inovare, instruire vocațională, infrastructură și grupuri de inovare), să se concentreze pe factorii de competitivitate ne-legați de costuri, să acorde atenție prioritar referitoare la cerere prin dezvoltarea de noi piețe sau de aprovizionare publică inovatoare, să dezvolte noi instrumente necesare decuplării dezvoltării economice de impactul asupra mediului înconjurător și să implementeze planuri de acțiune pentru sectoarele strategice și pentru lanțurile de valori (partea „verticală” a politicii industriale). Strategiile specifice au ca scop ca politica industrială a Europei să fie definită luînd în considerare evaluările potențialelor activități, precum și rolul sectoarelor industriale specifice.

Criza financiară și criza datoriilor suverane rezultată, au afectat sever producția industrială europeană, într-o măsură importantă ale Europei și nu poate avea masa critică pentru redresarea economică. Capacitățile de producție, odată pierdute, sînt greu de recuperat, dar pot fi foarte importante pentru dezvoltarea de produse și activități noi. În nici un caz UE nu trebuie să își piardă capacitatea de a inova, de a dezvolta și produce bunuri și servicii care să fie viabile în condițiile provocărilor cu care se confruntă societatea noastră.

Recomandări pentru ca producția să facă din nou parte din viitorul Europei

Pentru a veni în sprijinul re-industrializării Europei și pentru a asigura un viitor pentru industrie – producție și servicii industriale – și pentru muncitorii din cadrul acesteia, IndustriAll Europe solicită acțiuni de politică industrială urgente și bine întinse pentru a redresa forțele existente, pentru a dezvolta noi oportunități, pentru a reîncepe investițiile, a remedia slăbiciunile existente și a remedia slăbiciunile și a aborda provocările presupuse de “a treia revoluție industrială”. IndustriAll Europe, prin urmare, propune următoarele recomandări pentru perioada 2014-2019, pentru a pune din nou industria la treabă.

1. Restartarea economiei

Politică industrială poate fi eficientă doar într-un mediu macro-economic stimulant. Întrucât politica industrială produce rezultate doar pe termen mediu și lung, nu va putea corecta impactul negativ al politicilor fiscale restrictive. Fără politici economice expansioniste, economia zonei Euro se poate și se împotmolească într-o combinație de dezvoltare redusă și inflație mică, flirtînd cu deflația, îmbarcîndu-se astfel într-o recesiune semi-permanentă. În acest context, UE în mod clar nu va fi capabilă să realizeze obiectivul de 75 % angajare – fixat prin Strategia EU 2020, ceea ce ar însemna crearea a 17,6 milioane noi locuri de muncă.

UE nu solicită alte măsuri de austeritate. Cît vreme este adevărat că pe termen lung deficitele fiscale vor trebui reduse, nu va fi posibil niciodată să reduci deficitele / datoriile fără să pui la punct politici care să vină în sprijinul creșterii economice și creșterii de locuri de muncă, precum și al restabilirii speranței și încrederii în rîndul muncitorilor – asta este absolut necesar în ziua de azi. Spre exemplu, societatea europeană și economia europeană s-au bazat pe o infrastructură eficientă de transport și pe servicii de transport eficiente. Acum dezvoltarea infrastructurii s-a oprit totuși, în special în rile lovite de criză. Totuși, menținerea unei infrastructuri de înaltă clasă va stimula creșterea economică, iar stadiul de construcție va oferi locuri de muncă, atît de necesare. Dezvoltarea și întreținerea infrastructurii existente trebuie, deci, sprijinită, finanțată de autoritățile publice, dar și prin parteneriate public-private.

Pentru a stopa cercul infernal al recesiunii și austerității, viitorii membri ai Parlamentului European și noii Comisari Europeni, vor trebui să caute să realizeze o politică macro-economică puternică, coordonată și ajustată cererii. Cererea

intern puternic trebuie încurajat pe tot teritoriul Europei. Aceasta este o precondiție a unei economii durabile, care să vină în întâmpinarea nevoilor salariale și să mențină modelul social European. Europa s-a axat mult prea timp pe restabilirea "ortodoxiei" bugetare și pe implementarea măsurilor de austeritate.

Recomandări

1. Sprijin pentru implementarea unui 'Nou traseu pentru Europa', Planul de investiții al ETUC pentru Europa. Obiectivul planului este de a investi 2% din PIB-ul UE pe o perioadă de 10 ani în infrastructuri consistente, cu criterii de dezvoltare durabil: rețele trans-Europene de energie și transport, energie regenerabilă, infrastructură digitală, reînnoirea urbană, eficiență energetică, locuințe sociale și pasive, infrastructură pentru persoanele în vârstă, servicii de educație și sănătate, etc. Planul ar putea aduce un beneficiu de circa 3% la PIB și ar putea genera între 9 și 11 milioane noi locuri de muncă în următorii 10 ani.
2. Proiectele de investiții la nivel European trebuie să se dezvolte în comun cu proiectele de investiții la nivel național. Trebuie acordată prioritate investițiilor care au cel mai semnificativ impact asupra activităților economice domestice. Doctrina UE de creștere și competitivitate rămâne neclară. Strategia Lisabona 2000 a fost un eșec, iar Strategia EU 2020 are unele dificultăți în preluare. Avem nevoie de investiții pe termen lung pentru a finanța dezvoltarea durabilă, dar piața financiară europeană nu răspunde nevoilor de dezvoltare ale IMM-urilor, inovării și infrastructurii, în timp ce statele europene au ajutat bncile la suma de 500 miliarde de euro pe durata crizei europene...
3. Un sistem de taxe mai corect
 - 3.1 La nivel național
 - a) Prin integrarea tuturor veniturilor în impozitul pe venit (ex. venit din capital, chirii, etc) și introducerea, de exemplu, a unei taxe pe avere.
 - b) Guvernele naționale trebuie să asigure distribuția corectă a veniturilor printr-un sistem de impozitare progresiv, în așa fel încât să promoveze consumul casnic și astfel să stimuleze creșterea economică, să redistribuie veniturile și averile și să finanțeze politicile cu caracter social,
 - 3.2 La nivel European
 - a) Prin comutarea taxării de la muncă la capital, prin închiderea "portilor" fiscali și a paradisurilor de taxe, abordând problema evitării taxelor, examinând în amănunt aranjamentele legate de transferul de preț și împiedicând strategiile agresive ale companiilor în ceea ce privește taxele
 - b) Printr-o armonizare crescândă de către UE a taxelor aplicate companiilor, stabilind un nivel minim, astfel încât să se evite dumpingul fiscal

- c) Prin stabilirea de reguli consistente, transparente și controlabile pentru standardele financiare internaționale (IFRS).
4. Cât vreme este adevărat că Banca Central Europeană (ECB) a redus dobânzile în mod repetat, acordând băncilor acces la sume mari și ieftine de lichiditate pe perioade lungi de timp sau prin cumpărarea datoriilor suverane, mandatul ECB ar trebui să includ următoarele:
- 4.1 Băncii Centrale Europene ar trebui să li se acorde abilitatea permanentă de a lupta împotriva speculei îndreptate împotriva statelor și împotriva limitelor superioare ale dobânzilor. Prin urmare solicităm o dezbatere pe tema revizuirii Art.123 din Tratatul Uniunii Europene (TFEU) care în prezent nu permite aceste măsuri.
- 4.2 Angajarea totală și creșterea economică ar trebui să devină, conform US-FED, parte a obiectivelor statutare ale ECB, alături de stabilitatea prețurilor.
5. Modelul Social European (ale cărui principale componente sînt protecția socială și regulamentele pieței de muncă) este un avantaj comparativ unic pentru UE în cadrul unei industrii globalizate și, prin urmare, trebuie conservat și întărit. Acesta are și o funcție economică prin intermediul stabilizatorilor automați care mențin veniturile și activitatea economică. Toate acestea au ajutat economiile europene să evite ceea ce era mai rău pe durata recesiunii. O protecție socială mai bună reprezintă o pîrghie pentru restaurarea încrederii economice a consumatorilor.
6. Eliminarea sectorului caracterizat prin salarii mici la nivelul Europei prin negocieri colective și / sau reglementări legale – de ex. pentru salariile minime – în conformitate cu practicile la nivel de țară. UE și Troika trebuie să își stopeze imediat eforturile de a forța scăderea salariilor, a termenilor și condițiilor pe teritoriul Europei, precum și atacurile împotriva negocierilor colective. Fondurile structurale trebuie întărite și trebuie stabilite și alte instrumente care să atenueze ocurile asimetrice asupra forței de muncă și asupra sistemelor sociale.
7. Este imperativ ca implementarea obiectivelor EU 2020, respectiv rata de angajare de 75%, lupta împotriva sărăciei, promovarea educației, dezvoltarea durabilă și 3% din cheltuielile cu cercetarea & dezvoltarea, să aibă o prioritate absolută față de obiectivele Pactului de Stabilitate și Creștere (politici economice, financiare și monetare restrictive) în ideea evitării repetării ecoului Strategiei Lisabona (strategia Europeană de creștere pentru perioada 2000-2009).
8. Statele membre UE trebuie încurajate să crească investițiile în infrastructura publică, pentru a-și stimula economiile și pentru a evita perioadele de creștere lentă. Cercetarea și dezvoltarea atît în ceea ce privește infrastructura cît și vehiculele, va trebui, de asemenea, întărită. Infrastructura existentă trebuie să aibă parte de întreținerea necesară și să se dezvolte pentru a putea răspunde necesităților unei Europe industriale viitoare. Trebuie sporită finanțarea și fondurile trebuie să fie disponibile pentru proiectele de cercetare care dezvoltă interconectarea optimă și legătura cu diferitele opțiuni de transport în Europa.

2. Stoparea devalorizării interne și transformarea sistemului de guvernare economic într-un sistem responsabil în punct de vedere social și democratic

Implementarea de “programme de ajustare” - care conduc la austeritate în unele țări - precum și crearea unui nou sistem de guvernare economic, s-au dezvoltat în paralel. Pentru Uniunea Europeană scopul principal al Guvernării Economice europene trebuie să fie crearea unei presiuni continue pentru creșterea veniturilor, pentru condiții de muncă și angajare, fără interferențe în sistemele naționale de securitate socială, de stabilire a salariilor și în negocierile colective.

Războaiele din spatele noilor măsuri (pachetul de 6, pachetul de 2, contractul fiscal) este un plan politic neo-liberal menit să înlocuiască devalorizarea ‘externă’ (moneda) cu devalorizarea ‘internă’: reduceri salariale, pensii și impozite, dereglementarea piețelor de muncă și atacuri asupra drepturilor muncitorilor. Concentrate într-un pachet sub numele de reforma ‘pieței de muncă’, noul sistem de guvernare economic reprezintă un atac ideologic asupra tuturor regulamentelor/instituțiilor care previn scăderea salariilor și care conduce la ‘Americanizarea’ modelului social European. Oricine se poate îndoii de eficiența Pactului de Stabilitate și Creștere Întârziată, în perioade cu grad de dezvoltare scăzut. Într-adevăr, calculele arată că, coeficientul de impact de 1% al consolidării fiscale simultane, are un efect negativ de creștere de 1,5% până la 2,5% (în funcție de gradul de deschidere). Politica fiscală contradictorie a impus pierderi cumulative de producție de 18% în Grecia, 9,7% în Spania, 9,1% în Franța, 8,4% în Irlanda, fără vreun impact prea mare asupra gradului de îndatorare. Programele de austeritate care funcționează în cazuri izolate, nu sunt foarte eficiente când fiecare ar impune austeritatea în același timp. În special în sudul Europei, restricțiile fiscale s-au dovedit a fi atât foarte costisitoare (reducerea randamentului economic) și nu foarte eficiente (nici o reducere a gradului de îndatorare), dar în același timp au subminat stabilitatea economică și politică. Pagubele economice, sociale și politice ale unei consolidări fiscale excesive sunt considerabile, economia înregistrând o stagnare, o generație de tineri pierdută și o creștere a Euro-scepticismului și populismului. Politicile de austeritate au ridicat și problema legitimității democratice, întrucât o politică fiscală centralizată cu privire strictă asupra taxelor și deciziilor privind cheltuielile pe care le iau guvernele alese în mod democratic pot, de fapt, să se realizeze doar de către o Comisie Europeană aleasă în mod democratic.

În consecință, într-o societate democratică, economia continuă să deservească dezvoltarea umană, așa cum finanțele ar trebui să deservească industria. Puterea politică reglementează comportamentul în interesul majorității, în vederea finanțării politicilor publice și a redistribuirii averilor.

Recomandări

1. Politicile de austeritate trebuie să se încheie și să fie înlocuite cu strategii de dezvoltare dinamică, bazate pe viziuni comune asupra viitorului, care să încurajeze investițiile directe, antreprenoriile, exporturile, inovarea, calificările și capitalul uman, asocierile între firme și institute de cercetare, crearea de noi

afaceri, asigurarea securității energetice și un sprijin sporit pentru fondurile structurale, etc.

2. Banca Central Europeană trebuie să depună eforturi pentru a întări finanțarea datoriei suverane, astfel încât să scadă ratele punitive ale dobânzilor plătite de unele țări și acest lucru ar putea fi realizat prin introducerea Eurobonds. Solicităm ECB să joace un rol de finanțator pentru "cazuri extreme".
3. Este nevoie de o împărțire mai bună a poverii în ceea ce privește revenirea economiei europene – respective între țările aflate în 'deficit' și cele aflate în 'surplus' (conturi curente) (ajustare simetrică). Acest lucru are nevoie de creșterea cererii domestice private și publice în țările aflate în surplus. Înseamnă, de asemenea, că Statele Membre cu deficite mici trebuie să aibă permisiunea să folosească oricare spațiu bugetar pe care îl au la dispoziție pentru a-și relansa economia.
4. Investițiile publice trebuie exceptate de la obiectivele bugetare ale Pactului de Stabilitate și Creștere.
5. Deoarece Comisia nu are competențe în ceea ce privește formarea salarială, legea muncii, politica de piață a muncii sau negocierile colective (Art.153 din Tratat), ar trebui să se abțină de la a impune recomandări pe aceste teme. De asemenea, nu există o bază legală clară pentru măsurile pe care Troika (Banca Central Europeană, FMI și Comisia Europeană) le impune țărilor care au nevoie de ajutoare de urgență – aceasta trebuie dizolvată și înlocuită cu un mecanism de coordonare democratic controlat.
6. Introducerea unei proceduri de dezechilibru social: stabilirea și respectarea indicatorilor sociali structurali pentru a fi siguri că guvernarea economică evaluează și abordează problema impactului social al politicilor și necesitatea de a menține un grad de asistență socială care să funcționeze bine.
7. Integrarea dialogului social în toate stadiile guvernării economice (inclusive conceperea și proiectarea sistemului, supravegherea creșterii anuale, Semestrul European, recomandările specifice la nivel de țară). Partenerilor sociali trebuie să li se acorde influență efectivă în ceea ce privește luarea deciziilor în probleme care țin de domeniul lor de competență. Acest lucru ar conduce la politici mult mai echilibrate, cu o mai mare atenție solicitărilor sindicatelor (ex. munca precară).
8. Partea salarială în valoare adăugată tinde să înregistreze un declin în majoritatea statelor în timp ce partea reprezentată de veniturile din capital este în creștere. Acest lucru solicită întărirea și creșterea gradului de monitorizare a Regulamentului European de Coordonare Salarială, pentru a ne asigura că creșterile salariale se aliniază creșterilor de prețuri și de productivitate.
9. Mai bună coordonare a politicilor sociale și de forță de muncă prin schimbul de bune practici, prin stabilirea de obiective comune și prin realizarea de acțiuni în comun. Acest lucru poate fi realizat, de exemplu, prin inițierea de programe pentru inovarea la locul de muncă și prin jalonarea bunelor practici ale companiilor care-și îmbunătățesc productivitatea și capacitatea de inovare prin

folosirea talentului personalului său și prin colaborări cu alte companii și centre de aptitudini.

3. Dezvoltarea negocierilor collective, a dialogului social și a dimensiunii sociale a politicii industriale

Politica industrială va trebui să aibă un puternic pilon social, întrucât afacerile și locurile de muncă se află într-o schimbare rapidă datorită descoperirilor tehnologice, globalizării, dezintegrării lanurilor de aprovizionare și a tranzițiilor în ceea ce privește mediul înconjurător. Doare printr-o puternică coeziune economică și socială UE va putea să dezvolte activități industriale sofisticate, de valoare ridicată. Politica industrială trebuie, prin urmare, să fie însoțită de politici sociale care să însoțească, la rândul lor schimbările structurale. Schimbarea va trebui să fie mai bine anticipată și manageriată pentru a evita efectele negative ale schimbării asupra salariilor și angajării. Dimensiunea socială și dialogul social oferă un avantaj competitiv, creșterea încrederei mutuale, stabilitate, securitate, adaptabilitate, cooperare, o forță de muncă cu înaltă calificare și practici inovative la locul de muncă în cadrul industriilor europene.

Mai mult, vor trebui sporite eforturile privind instruirea vocațională și ar trebui să aibă ca scop asigurarea pentru salarii a unui job echivalent (în ceea ce privește remunerarea, valoarea și calitatea). Dacă nu, există un risc imens de împovărare, nu doar pentru muncitorii respectivi, ci și pentru societatea în ansamblu (datorită transferului muncitorilor industriali către sectoarele de servicii - cum ar fi logistică, curățenie sau turism - cu salarii mult mai mici și cu valoare mult mai mică).

Dialogul Social European este o necesitate pentru dezvoltarea eficientă a politicilor industriale și pentru reechilibrarea economiilor care încă suferă de pe urma crizei și a de-industrializării la periferiile UE, datorate ocurilor asimetrice. O astfel de dimensiune este necesară pentru a legitima politicile care întorc spre coeziunea socială și pe dezvoltarea structurii industriale care combină inovarea și activitatea din sectoarele noi cu reindustrializarea.

Recomandări

1. O instituționalizare mai puternică a responsabilității sociale a companiei trebuie să constituie o contragreutate necesară la strategiile de afaceri care deseori sunt inspirate de rezultatele lor trimestriale. Aceasta va veni în sprijinul viziunilor pe termen lung ale întreprinderilor și va avea loc în cadrul unui dialog social complet cu salariații și cu alte persoane mandatate.
2. Apare un mare risc de eșec al tranzițiilor fără implicarea și angajarea muncitorilor. Dialogul social va merge deci mai departe decât doar a discuta salariile și condițiile de muncă. În rolul sindicatelor nu este doar de a însoți procesele de restructurare, ci și de a contribui la dezvoltarea viitoarelor strategii ale companiei, la creșterea de produse noi și de procese noi de producție, la dezvoltarea continuă a aptitudinilor muncitorilor și la introducerea de noi modele organizatorice. Prin urmare "demolarea" dialogului social și a modelului social European va trebui să se oprească, iar democratizarea locului de muncă să se extindă.

3. Exist nevoia de promovare a politicilor pie ei de munc ce ofer protec ie pentru angaja i, instruire voca ional pentru toi (inclusive pentru cei necalifica i), oportunit i de locuri de munc , posibilit i de îngrijire a copiilor pe care angaja ii s i le poat permite , egalitatea anselor pentru toat lumea, concomitent cu evitarea diviz rii între cei din interiorul i cei din exteriorul pie ei de munc .
4. Aptitudinile, calific rile reprezint elemental cheie pentru dezvoltare i locuri de munc , întrucît ofer fundamental pentru inovare i valoare ad ugat . Un management al schimb rii acceptabil din punct de vedere social va trebui s asigure o tranzi ie social corect pentru muncitorii care sînt concedia i ca urmare a restructur rii industriale. Prin urmare, politica industrial trebuie s contribuie la o tranzi ie proactiv , lin de la un loc de munc la altul via:
 - a) Anticiparea din timp a for ei de munc i a aptitudinilor i g sirea de solu ii pentru lipsa sau slaba calificare . In acest sens va trebui încurajat crearea de Consilii Sectoriale pentru Aptitudini i de Institute de Instruire la nivel de Sector.
 - b) Un drept individual la instruire pentru fiecare muncitor în parte.
 - c) Promovarea studiului continuu .
 - d) O combina ie între ‘Kurzarbeit’ (perioade scurte de lucru) i instruirea voca ional ,
 - e) Extinderea competen elor Fondului European pentru Globalizare în ideea upgrad rii calific rilor muncitorilor din sectoare sau din lan urile de aprovizionare care au de suferit de pe urma externaliz rii sau a competi iei interna ionale.
 - f) Înfiin area de sisteme de transfer între educa ie i industrie: sisteme de educa ie dual i perioade de stagiatur cu standard ridicate de calitate pentru tineri .
5. Atenuarea gradat a muncii repetitive tebuie s ofere motiva ia pentru a investi în inovarea social i la locul de munc , cu focalizare pe competen e, creativitate, autonomie, organizarea inovatoare a muncii i pe locuri de munc decente, de bun calitate .
6. Întrucît drepturile muncitorilor sînt atacate permanent datorit crizei financiare i a recomand rilor Europene impuse Statelor Membre , lupta împotriva dumpingului social i a muncii precare va trebui intensificat :
 - a) Respect pentru autonomia partenerilor sociali .
 - b) Plat egal pentru munc egal , pentru toi salarii de la acela i loc de munc
 - c) Remunerarea corect i prevederi de securitate social pentru ucenici i stagiari
 - d) Respect pentru contractele colective i extinderea ratelor lor de acoperire
 - e) Încetarea demont rii legisla iilor na ionale de munc
 - f) Limitarea la minimul absolute a contractelor flexibile , cum ar fi munca pe durat determinat sau munca prin agen ie temporar
 - g) Introducerea de mijloace suficiente de reglementare în ceea ce prive te munca la distan .
7. Stabilirea unei abord ri a companiei integrate i a “lan ului de valori” creaz diverse grade de dependen între sucursalele companiilor i compania-

mam , dar i între subcontractori i contractorul principal, uneori cu implicarea întregii cascade de subcontractori. Aceast structur economic poate crea vulnerabilitate între elementele cele mai dependente în func ie de nivelul de cooperare între companiile din cadrul lan ului de valori. Deseori, aceasta duce i la inegalit i sociale în ceea ce prive te modul în care sînt trata i salarii în func ie de pozi ia angajatorului lor în cadrul lan ului de valori. Negocierile colective trebuie s abordeze aceste inegalit i i s încurajeze un nivel ridicat de cooperare între actorii din cadrul aceluia i sector în vederea garant rii stabilit ii lor.

4. Punerea sectorului bancar pe o pozi ie mai sigur pentru a restaura accesul la finan e

Mai sînt multe de f cut pentru a aduce sectorul financiar înapoi la pozi ia de dinainte: transformarea economiilor în investi ii productive în economia real . Ast zi sectorul financiar este înc foarte fragil i criza financiar înc submineaz accesul la finan e . B ncile din zona Euro i-au îngustat standardele de credit datorit riscurilor i a balan elor slabe . Acest lucru a condus la volume mai mici de împrumut (cu nivele mari de respingere) i la rate mari ale dobînzilor (in ciuda ratei sc zute ,istorice, a dobînzii B ncii Central Europene), în special pentru IMM-uri, care sînt foarte dependente de creditele bancare . Dep irea procesului de înghe are a creditelor necesit reinstaurarea încrederii i a respectabilit ii în sectorul bancar European. Prin urmare, refacerea unui sistem financiar complet func ional este o prioritate.

Recomand ri

1. Cre terea robuste ii sectorului bancar al UE via Basel III i Mecanismul European de Stabilitate (ESM) , în acela i timp cu prevenirea impactului negativ asupra împrumuturilor pentru investi ii pe care l-ar putea avea o cerere mai strict de capital.
2. Crearea rapid a unei uniuni bancare este foarte necesar pentru identificarea riscurilor financiare , pentru spargerea leg turii letale între expunerea atît la datoriile bancare, cît i la datoriile guvernului , precum i pentru a pune cap t garan iei implicate a guvernelor.
3. Crearea de pie e de capital cu o mai bun func ionare, inclusiv disponibilitatea unui capital de companie în toate stadiile de dezvoltare a întreprinderii (acces la capitalul de risc pentru demararea activit ii), dezvoltarea de re ele de ‘îngeri de afaceri’, garan ii publice pentru investi iile productive , folosirea micro-creditelor pentru a promova antreprenoriile i crearea de b nci publice sau cooperative.
4. Consolidarea / înfiin area de fonduri de investi ii (semi-) publice, care s preia ini iativa de la un sector privat deficitar . Guvernele trebuie s se axeze în special pe domenii unde sectorul privat este mai pu in interesat în ob inerea de progrese: introducerea pe pia a inova iilor, tehnologia durabil , înverzirea economiei, proiecte cu perioade mari de returnare a banilor , modernizarea infrastructuri (inclusiv regenerarea tereneurilor industrial abandonate, deseori

contaminate sau dezvoltarea de loca ii industriale durabile, unde folosirea spa iilor, serviciilor, traficul, materialele i fluxurile energetic sînt coordonate).

5. Promovarea înfiin rii de parteneriate industriale public-private , cu control public i cu transparen deplin , ca mijloc de sprijinire a industriei i nu ca mod de privatizare a acesteia .
6. Introducerea unei Taxe pe Tranzac iile Financiare (FTT) pe o zon cît se poate de întins – chiar la nivel global (dar care s nu se aplice Fondurilor de pensii) – ca unul dintre instrumentele de atenuare a speculei i a capitalismului financiar.
7. Separarea complet între b ncile comerciale pe de-o parte i b ncile de investi ii de tranzac ionare de propriet i, pe de alt parte.
8. Lipsa de transparen i responsabilitate în sectorul financiar a avut efecte profund nocive. Trebuie stabilite reguli pentru a restabili func iile de baz din sectorul bancar : colectarea i protejarea economiilor, asigurarea de lichidit i i oferirea de credite pentru investi ii. Comportamentul iresponsabil din cadrul sectorului financiar trebuie abordat printr-o supraveghere sporit , prin reguli de guvernare corporativ îmbun t ite , prin noi sisteme de remunerare i eradicarea noilor valuri de b nci-fantom .
9. Sprijin pentru crearea de cooperative sau alte organiza ii mutuale.
10. Eliminarea “din r d cini” a paradisurilor fiscale.

5. Explorarea sinergiilor între politica industrial i cea de mediu i crearea de noi locuri de munc verzi

Pe de-o parte, politica industrial va trebui s integreze obiectivele dezvolt rii durabile , în timp ce, pe de alt parte, politica de mediu nu trebuie s fie doar reactiv i doar corect pentru consecin ele de mediu ale cre terii economice . Plasarea în pozi ie central a durabilit ii, sugereaz faptul c standardele de mediu nu mai sînt privite ca un obstacol pentru un sector productiv competitiv, ci ca poten iale jaloane ale dezvolt rii . În consecin , schimb rile de mediu trebuie transpuse în oportunit i economice , sinergiile între politica de mediu i cea industrial trebuie s fie explorate , iar regulamentele legate de mediu i dezvoltarea tehnologic trebuie s fie sprijinit mutual. În acest mod, politica de dezvoltare durabil trebuie convertit în planuri i proiecte de ac iune industrial , iar ciclul mediului ar trebui închis (principiul cradle-to-cradle).

Posibilit ile de angajare sînt imense. Comisia European estimeaz c sectoarele de energie regenerabil ar putea crea 3 milioane de locuri de munc pîn în 2020, în timp ce o eficien energetic sporit ar mai putea crea pîn la alte 2 milioane. Mai mult, o eficien a crescut a resurselor , are poten ialul de a genera alte 2,8 milioane de locuri de munc (în reciclare i managementul de eurilor).

Europa este déjà în prima linie în ceea ce prive te tehnologiile durabile i ar trebui s aib beneficii de pe urma cre terii cererii de eco-tehnologii i de produse i servicii mai durabile. Durabilitatea social în cadrul întregului lan de produc ie

creaz un mediu mult mai inovativ și productiv, care este imperativ pentru crearea unei industrii competitive; IndustriAll Europe ale c rei sectoare sînt cheia în dezvoltarea sistemelor , a producerii de echipamente și a consolidării tehnologiilor pentru o economie și o societate mai durabilă – consider , prin urmare, că investind în tranziția către o economie durabilă se poate contribui la atingerea obiectivului de 20% (partea industriei în valoarea adăugată totală) fixat prin ultimul Comunicat asupra politicii industriale, din octombrie 2011, contribuind în același timp la obiectivele legate de forța de muncă stabilite prin Strategia UE 2020.

Recomandări

1. Este absolut necesar în 2015 un acord internațional pe tema schimbării climatice. Din punctul de vedere al IndustriAll Europe, argumentul că UE reprezintă doar 11% din emisiile de gaze cu efect de seră (GHG) nu poate fi folosit ca scuz pentru a nu face nimic. Salutăm eforturile globale pentru reducerea emisiilor și solicităm guvernelor și Comisiei Europene să lucreze active pentru realizarea unui acord global obligatoriu referitor la climă .
2. Dezvoltarea unor instrumente pentru o politică industrială durabilă . Axarea pe gândirea în perspectivă și pe creșterea economică calitativă nu ar mai trebui văzute ca obstacole în calea unui sector de producție competitive, ci ca potențiale motoare de dezvoltare. Trebuie, deci, dezvoltate o serie de noi strategii industriale pentru menținerea și upgradarea durabilității infrastructurii industriale a Europei pentru toate sectoarele de activitate. O politică industrială proactivă și integrată are nevoie de un set de instrumente care să ajute la rezolvarea provocărilor unei economii a carbonului scăzut . Sînt necesare următoarele:
 - a) Cadre politice largi și programe de acțiune cum ar fi Pachetul UE pentru climat și energii sau Foaia de Parcurs pentru Eficiența Resurselor și pentru schimbările structurale asociate.
 - b) Regulamente soft și hard: legislație, acorduri voluntare între producători , consumatori și guverne, precum și coduri de conduită
 - c) Instrumente care internalizează costurile externe: taxele și stabilirea prețului emisiilor
 - d) Diseminarea celor mai bune tehnologii disponibile pentru micșorarea intensității Emisiilor de Gaze cu efect de seră (GHG): standarde, norme și jaloane care definesc activitățile industriale, complexitățile și realizările din cadrul diferitelor sectoare . Evaluarea din perspective unui sector este absolut necesară și trebuie consolidată prin acțiuni orizontale.
 - e) Politici și instrumente care să promoveze producția durabilă și consumul: niveluri eco, niveluri de energie, inovarea și promovarea eco-tehnologiilor, eficiența materialelor, sistemele de management de mediu și promovarea gândirii în perspectivă .
3. În timp ce UE este pe cale să realizeze obiectivul privind reducerea gazelor cu efect de seră pînă în 2020, mai sînt multe de făcut pentru a realiza obiectivul legat de eficiența energetică . Întind către obiectivele ambițioase legate de emisii pentru 2030 și după , ar însemna introducerea de norme de mediu în cadrul comerțului internațional , stabilirea unei cîștii pentru o tranziție justă

concomitent cu încercarea de a evita impactul negativ pe care efectele asimetrice le-ar putea avea asupra diferitelor State Membre.

4. Politica UE referitoare la schimbarea climatică ar trebui să fie global orientată către asigurarea că toate industriile din lume își actualizează continuu performanțele și responsabilitățile legate de mediu, concomitent cu menținerea competitivității internaționale și cu evitarea scăderilor de carbon.
5. Extinderea regulamentelor sociale și de aprovizionare verde pentru ofertele publice.
6. Extinderea scopului directivei Eco-design - care promovează gândirea în perspectivă și eficiența resurselor în proiectarea produselor care presupun folosirea energiei - către produse care să nu folosească energie.
7. Exploatarea potențialului existent pentru îmbunătățirea managementului deeurilor în cadrul UE - peste 75% din deeurile care merg în prezent la gropile de gunoi sau sunt incinerate în multe dintre Statele membre - în scopul reducerii dependenței de importurile de materii prime ('minerit urban') și crearea de noi locuri de muncă, concomitent cu reducerea impactului pe care deeurile îl au asupra mediului înconjurător. Pentru a transforma deeurile într-o resursă, trebuie respectat principiul celor 3R: reducere, re folosire și reciclare. Trebuie realizate și alte politici în plus pentru eradicarea gropilor de gunoi, pentru sprijinirea reciclării de înaltă calitate, pentru stoparea transporturilor navale ilegale a deeurilor și pentru dezvoltarea de piețe pentru materiile prime secundare.
8. Creșterea gradului de inovare pentru îmbunătățirea eficienței resurselor și a celei energetice, reprezintă o necesitate în contextul creșterii prețului la resurse, a lipsei acestora și a insecurității aprovizionării. În acest sens veniturile din licitațiile din cadrul Sistemului de Comercializare a Emisiilor (ETS) trebuie folosite, ori de câte ori este posibil, pentru a veni în sprijinul ramurilor industriale aflate în dificultate și pentru cercetare-dezvoltare-inovare pentru tehnologiile conținutului scăzut în carbon.
9. Suport pentru dimensiunea dezvoltării durabile a companiei. Întreprinderile se află în centru în ceea ce privește transformarea durabilă a industriei. Modelele de afaceri durabile bazate pe eficiența energetică și pe cea a resurselor, pe implicarea muncitorilor, pe inovare și pe viziuni pe termen lung, vor spori rezistența și mobilitatea companiilor europene. În ultimii ani s-au dezvoltat o serie de instrumente în sprijinul acestora. Acestea merită să fie întărite: sistemele de management pentru mediu, politica integrată de produs (o politică integrată de produs privește toate stadiile procesului de producție și caută să reducă impactul asupra mediului acolo unde acest lucru se poate face în mod eficient), acțiunile voluntare cu guvernele pentru îmbunătățirea eficienței energetice, precum și rapoatele de durabilitate. Firmele ar trebui să fie încurajate să-și asume responsabilitatea socială și în ceea ce privește mediul, pe întreaga lungime a lanțului de aprovizionare.
10. Regulamentele legate de Climat /energie /mediu, nu conduc la degradarea economică a unor anumite state membre sau regiuni. Economii naționale

difer , iar condițiile specifice ale statelor membre luate individual vor trebui luate în considerare atunci când se proiectează politicile UE.

6. Sprijinirea unei economii bazate pe cunoaștere reprezintă principalul motor al politicii industriale

În prezent cunoașterea, știința, reprezintă principala sursă de valoare adăugată. Potrivit Bloomberg Innovation Index, 6 dintre cele 10 țări cele mai inovative din lume sînt țări membre ale UE : Danemarca, Franța, Finlanda, Austria, Germania și Suedia. Asta subliniază faptul că UE deja are unele puteri în ceea ce privește inovarea. Întrucît UE nu este în măsură să intre în competiție în ceea ce privește mîna de lucru ieftină, energia sau resursele, investirea în cunoștințe reprezintă o necesitate absolută pentru conservarea oricărei activități industriale. Inovarea, Cercetarea&Dezvoltarea și instruirea au devenit pietre de temelie pentru politica industrială. În plus, tranziția spre un model de dezvoltare durabilă bazat pe cunoaștere creează noi oportunități de creștere, întrucît vor apărea noi lanțuri valorice. Prin urmare va trebui să ne consolidăm politicile de inovare și să ne axăm pe dezvoltarea competențelor, pe noi infrastructuri de inovare, pe standard dinamice și pe difuziunea cunoștințelor.

Recomandări

1. Accent pe obiectivul Barcelona de investire a 3% din PIB pentru cercetare & dezvoltare. În același timp, obiectivul Barcelona ar trebui suplimentat cu o serie de obiective de natură mai mult calitativă: folosirea mai eficientă a resurselor financiare, un sistem de cercetare European cu mai puține suprapuneri și cu o mai bună coordonare a eforturilor, crearea de masă critică suficientă, etc.
2. Dezvoltarea unei noi înțelegeri a inovării, a unei înțelegeri mai largi, care nu se suprapune pe abilitatea de inovare cu excelență doar în cercetare-dezvoltare, ci crește gradul de atenție asupra politicii de inovare, cum ar fi:
 - a) Dezvoltarea de grupuri de inovare între marile companii, între IMM-uri, între universități și institute de cercetare
 - b) Distribuirea echitabilă a veniturilor din licențe, etc.
 - c) Crearea de sisteme eficiente de difuziune a cunoștințelor
 - d) Întărirea capacității de absorbție a inovării în cadrul firmelor (abilitatea unei companii de a traduce informațiile externe în noi produse sau procese de inovare)
 - e) Dezvoltarea aspectelor non-tehnologice ale inovării: noi concepte pentru logistic sau marketing, noi modele de afaceri, inovarea la locul de muncă, inovarea modelelor de afaceri, proiectarea produselor și calitatea acestora.
 - f) Recunoașterea importanței cunoștințelor informale (acel 'savoir faire' sau cunoștințele colective care au ca rezultat inovări graduale ale muncitorilor de la nivelurile inferioare) și elaborarea de strategii pentru conservarea și transmiterea competențelor muncitorilor mai în vârstă.
 - g) O mai bună coordonare între sistemul de inovare, moștenirea industrială, sistemul educațional și piețele de muncă.
3. Dezvoltarea pe mai departe a parteneriatelor public-private mari, pe termen lung pentru elaborarea de noi tehnologii, de noi rețele de inovare sau lanțuri sau piețe (ex. noile inițiative tehnologice europene comune și parteneriatele public-private cum ar fi Inițiativa europeană pentru vehiculele verzi, clădiri eficiente din punct de vedere energetic, inițiativa pentru celula verde și hidrogen, industrii Bio, componente și sisteme electronice).
4. Regiunile vor trebui să elaboreze strategii de 'specializare inteligentă' în ceea ce privește cercetarea și inovarea. Toate acestea ar trebui să permită regiunilor să dezvolte politici coerente pentru abordarea provocărilor sociale, să întărească infrastructura de cercetare și să sprijine dezvoltarea industrială și economică.
5. Dezvoltarea și punerea în folosință a industriei a KET-urilor (Tehnologii generice esențiale) este deosebit de necesară pentru rezolvarea provocărilor sociale, pentru modernizarea bazei industriale europene și pentru a fi în fruntea dezvoltării tehnologice. Într-adevăr, tehnologiile generice esențiale cum ar fi biotehnologia (industrială, medicală, agricolă), nano-electronica (următoarea generație de semiconductori), nano-materialele (pentru folosință în touch-screen, senzori, cellule de combustibil, etc), materialele ușoare avansate (fibre de carbon, compozite,

electronice flexibile , grafene pentru stocarea energiei),fotonice (tehnologii ca laserele, LED-urile, fibre optice), vor juca un rol important în tranziția spre o economie durabil , bazat pe cunoștințe și sunt esențiale pentru asigurarea viitorului activităților industriale în Europa. Cea de mai sus reprezintă o condiție pentru formele organizatorice și site pentru ca aceste tehnologii esențiale generice să - i ofere întregul potențial și pentru implicarea muncitorilor la dezvoltarea acestora , cu o instruire adecvată oferită la timp într-un cadru adecvat de dialog social. Prin urmare industria Europei sprijină pe deplin implementarea rapidă a “Strategiei Europene pentru Tehnologiile Esențiale Generice- un pod pentru dezvoltare și locuri de muncă ”.

6. Mai bună recunoașterea importanței strategice a standardizării dinamice pentru a sprijini absorbția și dezvoltarea noilor produse și tehnologii.
7. Clarificarea unui cadru pentru întărirea responsabilă a drepturilor de proprietate industrială care protejează inovatorii dar nu le îngreuează libertățile civile.
8. O implicare mai puternică pentru promovarea domeniilor de educație STEM (știință , tehnologie, inginerie și matematică) .

7. Consolidarea rolului sectoarelor industriale tradiționale

Munca de producție și, în special munca cu valoare adăugată mare , trebuie consolidată pe tot teritoriul Europei. Noile tehnologii au, de asemenea, potențialul de a alimenta inovarea într-un larg domeniu de structuri industriale existente. Multe sectoare deja au demonstrat o mare capacitate de inovare (ex. oțel, metale neferoase, chimie, automobile, construcția de nave, etc.) și / sau au avantaje comparative care ar trebui exploatate complet . Prin urmare, ar fi greit să se concentreze politicile doar pe activități noi, high-tech . Politicile având ca scop întărirea permanentă a potențialului de inovare și legăturilor cu industriile-cheie, vor trebui, de asemenea, să fie implementate în același timp . Acesta este un proces de tranziție gradată către o nouă paradigmă industrială bazată pe structurile industriale deja existente în Europa.

Recomandări

Capacitatea inovativă a activităților de producție existente și upgradarea infrastructurii existente ar trebui sprijinite prin acțiuni menite să :

1. Dezvolte conceptele de producție avansată în lanțurile sofisticate de aprovizionare, cu o atenție deosebită acordată dezvoltării competențelor și organizării moderne a muncii, folosind tehnologii avansate de producție și oferind soluții elaborate special, în loc de producția de masă standard. Acestea se bazează pe infrastructuri industriale, tehnologice și sociale moderne, compuse din rețele inteligente, locații industriale durabile și pe sisteme puternice de inovare și sunt conduse de căutarea de soluții pentru provocările de natură socială majore.

2. Uzinele viitorului trebuie construite pe fundația competențelor industriilor europene tradiționale și existente, ex. producția de celule solare din silicon, energia eoliană pe mare, energia provenită din petrol, gaze și ingineria maritimă, produse avansate din celuloză și hârtie, a treia generație de biocombustibili, nano materiale provenite din producția chimică. Fără acestea nu se poate realiza o producție durabilă. Reducerea masivă a emisiilor, creșterea eficienței și productivității pot fi realizate prin promovarea asocierilor industriale, cum ar fi utilizarea energiei obținute din deeurile industrie de prelucrare a metalelor pentru producerea de biocombustibili.
3. Promovarea dezvoltării organizației producției orientate pe resursele umane, care stimulează salariile și adopte un comportament inovativ, este deschis și adaptabil, în același timp sprijinind și crescând securitatea muncitorilor, sănătatea și bunăstarea acestora. Aceasta va avea, de asemenea capacitatea de a coopera în cadrul unui lanț de aprovizionare și de a colabora cu instituțiile științifice.
4. Integrarea tehnologiilor de informații în procesele de producție și în organizarea afacerilor.
5. Crearea de valori suplimentare în stadiile neproductive ale lanțului de aprovizionare: proiectarea produsului, inginerie, logistică, marketing, software și servicii după vânzare.
6. Înființarea de uzine cu zero-emisii și zero-deeuri, cu eficiență energetică și a materiilor prime foarte ridicată și folosirea de noi materiale (regenerabile). Sprijinirea cercetării și dezvoltării în ideea obținerii de înlocuitori pentru materiile prime, deci îmbunătățirea eficienței folosirii lor și a încurajării reciclării.
7. Dezvoltarea de servicii pentru produse și industrie.
8. UE ar trebui să aloce o parte mai mare din finanțare pentru dezvoltarea regională pentru îmbunătățirea infrastructurii transporturilor, telecomunicațiilor și energiei în rile cel mai mult afectate de criză.

8. Maximizarea beneficiilor sociale și economice ale tehnologiilor de informație

Tehnologiile de informație și comunicații (ICT) deja beneficiază de 6% din PIB și sînt responsabile de 1/5 din cheltuielile private pentru cercetare & dezvoltare. Forța de muncă în sectorul serviciilor de ICT crește în medie cu 3% pe an, iar sectorul reprezintă ¼ din toată cercetarea & dezvoltarea privată. Comisia Europeană se așteaptă la un deficit de 700 000 de specialiști IT pînă în 2015. Dezvoltările tehnologice din sector se mișcă rapid (cu internetul, rețelele de socializare și *cloud computing* (*computare în nor*) ca una dintre ultimele megatendințe) și sectorul are un greu impact asupra a aproape tuturor celorlalte sectoare economice. Dezvoltarea internetului poate fi plasată pe același nivel cu dezvoltarea rețelelor de telegraf sau de electricitate sau transport. Tehnologiile de informație trebuie, prin urmare, să joace un rol important în strategia de dezvoltare viitoare a industriei. Sectorul ICT contribuie, de asemenea, la îmbunătățirea calității vieții și a obiectivelor

dezvoltării durabile : dematerializarea producției (fluxuri de informații în loc de fluxuri materiale sau materiale fizice) , îmbunătățirea mediului prin eco-monitorizare, reducerea consumului de energie, mai bună organizare a sistemelor de transport, accesul mai ușor la serviciile publice prin intermediul e-guvernării și prin noi descoperiri în îngrijirea sănătății. Fără îndoială , în comparație cu SUA, UE se specializează mai puțin în ceea ce privește sectoarele ICT , rămânând în urmă în ceea ce privește investițiile private în cercetare și dezvoltare și nu are inovatori de top cum sunt Google, Apple sau Amazon. Mai mult, UE este specializat mai mult în sectoarele tradiționale de ICT, cum ar fi telecomunicațiile, decât în noile sectoare cum sunt Web 2.0, OLED, documentele electronice, RFID , proiectarea de semiconductori, jocurile sau robotica.

Recomandări

1. Implementarea noii “agende digitale “ a Comisiei : crearea unei piețe digitale unice, benzile largi, seturi standard, etc.
2. Canalizarea puterii de dezvoltare a noilor sectoare de ICT ..
3. Construirea de eco-sisteme de ICT care să reunească cercetarea, infrastructura, abilitățile, capitalul de risc, IMM-uri sofisticate și companii de top.
4. Creșterea gradului de utilizare a electronicelor în abordarea provocărilor cu caracter social ale zilei de azi : îmbunătățirea literaturii digitale , sănătatea electronică , e-Guvernarea, sisteme inteligente de transport, rețele inteligente , etc.
5. Re-crearea sectorului European de produse electronice prin dezvoltarea unei strategii europene coordonate pentru reducerea fragmentării și prin restaurarea capacității de proiectare și producere de componente electronice (ex. Strategia Europeană pentru Electronice, care-și propune să mobilizeze 100 miliarde de Euro în investiții și să creeze 250 000 noi locuri de muncă directe).
6. Actualizarea abilităților, lucru care este vital pentru dezvoltarea sectorului ICT și abordarea urgentă a deficitului de aptitudini în cadrul sectorului .

9. Politica Industrială trebuie să se adreseze cererii

UE este de obicei percepută ca mai puțin eficientă în a aduce rezultatele cercetării pe piață , în timp ce politica industrială a neglijat prea mult timp problema cererii . Deși cercetarea și inovarea sunt esențiale, nu sunt suficiente pentru o industrie productivă de succes. Lista cu exemplele de produse și tehnologii care se realizează în Europa dar se produc în alte părți este impresionantă : produse electronice cum sunt semi-conductorii, panourile de control și cardurile wireless, PC-urile, touch screen-urile, robotica, jocurile interactive , bateriile reîncărcabile, telefoanele mobile și alte device-uri manuale, LED-urile, DVD-urile. În plus, pentru cercetare și dezvoltare este important să se creeze condițiile necesare pentru introducerea cu succes pe piață : regulamente și standard care definesc piețele, oferind siguranță producătorilor și evoluează odată cu tehnologia.

1. Consolidarea aprovizionării publice (în prezent 18% din PIB-ul European !) ca instrument pentru lansarea de produse și servicii inovatoare și durabile și ca motor pentru dezvoltarea de noi piețe finale exclusiviste .
2. Înființarea de 'Piețe de top' care elaborează foi de parcurs specific piețelor și instrumente de politică a cererii , în cazurile în care piețele nu sînt suficient de 'coapte' pentru absorbirea de noi produse și servicii inovative. Prin dezvoltarea de piețe de top, guvernele caută să creeze condițiile introducerii cu succes pe piața inovațiilor, inclusive regulamentele, standardizarea, campaniile și alte măsuri în sprijinul acestora.
3. Investiții în traversarea 'Văii Morții' dintre cercetarea de bază și comercializare, în care multe inovații se împotmolesc înainte de a fi comercializabile. Acest lucru valează pentru fondurile de cercetare . Acest lucru valează pentru fondurile de cercetare se împuinează și nu mai sînt bani pentru a trece la ultimii pași, costisitori (producție inițială , prototipuri, găsirea de soluții pentru ultimele imperfecțiuni, a demonstra că tehnologia funcționează).

10. Eforturi pentru o energie durabilă , convenabilă și sigură

Politica energetică și industrială sînt intrinsec conectate între ele și trebuie să se completeze una pe alta pentru a se trece într-o nouă fază în dezvoltarea paradigmatelor industriei bazate pe o producție durabilă și eco-eficientă .

Cu costuri energetice care depășesc mult costurile de muncă în unele sectoare, politica energetică a UE trebuie să permită Europei să realizeze obligațiile în ceea ce privește climatul și să "decupleze" creșterea economică de consumul de energie, încercînd în același timp să cuprindă și facturile la energie. Dar producătorii de metale, ciment, sticlă , produse chimice și alte materiale de bază nu pot trece peste costurile ridicate la energie ale utilizatorilor finali, deoarece prețurile sînt stabilite la nivel internațional. Drept rezultat, producătorii din țările lumii a treia, unde prețurile la electricitate sînt mult mai scăzute decît în UE, se bucură de un avantaj competitiv . Situația sectoarelor intensiv energetice ale Europei a fost agravată de boom-ul gazelor de ieri din SUA ,care au avut drept consecință faptul că în ziua de azi prețul la electricitate în UE este de 2 ori mai mare decît în SUA , iar prețul gazelor este chiar de 3 ori mai mare. Acest lucru crește exporturile americane de produse intensiv energetice și vine în sprijinul re-industrializării SUA. Situația, avînd multe fațete, ridică problema unor riscuri serioase de relocare sau de pierderi de carbon, care conduc la creșterea masivă a dependenței de importuri. Astfel, provocarea pentru politica energetică este foarte diferită : să încerce să mențină competitivitatea economiei europene , în special cea a industriilor intensiv energetice, să asigure poziția Europei în ceea ce privește tehnologiile energetice de ultimă oră și să asigure realizarea obiectivelor în ceea ce privește climatul. Ar trebui să ne fie clar că politica energetică a devenit călcîiul lui Achille pentru politica industrială a Europei.

Formele mai curate de producere a energiei vor crea noi piețe de dezvoltare și vor conduce la noi locuri de muncă , de înaltă calitate în multe sectoare ale industriei (ca rezultat al intensității mai mari a muncii în cadrul activităților pentru eficiență energetică sau pentru energii regenerabile). Acesta dezvoltare trebuie sprijinită de

o politic industrial activ menit s men in i s promoveze calitatea de lider a Europei în ceea ce prive te tehnologiile de climat.

IndustriAll Europe este convins c cre terea productivit ii energetice (aportul de energie pe unitate de produc ie) va contribui la durabilitatea i competitivitatea industriei, va oferi avantajul “primei mut ri” pentru industria european i va crea noi locuri de munc în domeniul serviciilor energetice.

Pentru industriAll Europe, o politic energetic cuprinz toare va trebui, f r îndoial , s se bazeze pe obiective pe termen lung , care sînt fezabile atît din punct de vedere tehnologic cît i economic, precum i pe un cadru de reglementare capabil s asigure realizarea obliga iilor legate de schimbarea climatic , de pre uri convenabile la energie i de securitatea aprovizion rii .

Recomand ri

1. Pre urile competitive la energie sînt de mare importan pentru conservarea competitivit ii industriei europene . Întrucît pie ele de energie r mîn concentrate în multe dintre Statele membre, este absolute necesar o reevaluare a strategiei Comisiei în ceea ce prive te liberalizarea pie elor de energie. Sînt necesare, de asemenea, o transparen mai mare i un rol crescînd pentru sectorul public , pentru a face ca sectorul energetic s func ioneze, într-adev r. O pia unic de energie nu va fi creat pîn cînd infrastructurile energetice nu ating niveluri comparative în ceea ce prive te tehnologia i capacitatea.
2. Aprovizionarea pe termen lung cu electricitate trebuie asigurat printr-o planificare a capacit ii la nivelul Europei, prin ini ierea de noi proiecte energetice majore, prin investi ii pentru îmbun t irea infrastructurii dep ite , prin dezvoltarea de re ele inteligente (pentru a integra energia regenerabil în lan ul de aprovizionare), prin îmbun t irea interconect rii i diversific rii a c ilor de aprovizionare cu energie, pentru a asigura i îmbun t i furnizarea de energie.
3. Viziuni i obiective commune (cum ar fi casa pasiv , ma ina curat , promovarea sistemelor de transport public sau produc ia verde de metale), strategii politice integrate (ex. pie e de top i aprovizionarea public verde), regulamente (pentru eco-design, niveluri de etichetare energetic) care ar sprijini introducerea pe pia i acceptarea tehnologiilor de eficien energetic .
4. Investi iile în tehnologii energetice mai multe i mai bune i în special în sursele de energie regenerabil vor trebui s fie o prioritate strategic pentru UE (ex. implementarea Planului Strategic al UE pentru Tehnologie Energetic). In acest sens r mîne în continuare necesar s se investeasc în combustibili i tehnologiile de pod, respective în tehnologiile de combustie cu mare eficien , care vor fi folosite în lunga perioad de tranzi ie de la energia bazat pe combustibili fosili, la cea regenerabil .
5. UE va trebui s insiste pentru un accord interna ional referitor la comercializarea emisiilor, care promoveaz o pia global a carbonului – cu cea mai mare

participare- în scopul de a crea un “teren de joc” între industriile din UE și din alte zone.

6. Sînt de dorit acorduri globale sectoriale pentru reducerea emisiilor de CO₂ în sectoarele intensive energetice.
7. Viitorul sectoarelor europene intensiv energetice, cum ar fi metalele feroase și neferoase, chimia, celuloza, hîrtia și alte procese similare, va trebui conservat prin abordarea problemei scîpărilor de carbon – va trebui să existe o revizuire a introducerii mecanismelor de ajustare a conținutului limit de carbon al produselor importate, folosind veniturile provenite din licitațiile ETS pentru proiecte de cercetare & dezvoltare a tehnologiilor pentru conținuturi scăzute de carbon. Vor fi necesare măsuri corespunzătoare pînă cînd astfel de mecanisme transfrontaliere sînt introduse efectiv, asta dacă ne dorim să fim siguri că industriile intensive energetic din Europa au un viitor.
8. Continuarea dezvoltării politicilor pentru locurile de muncă verzi, promovarea dialogului social pe tema politicii durabile a companiei, precum și instruirea “reprezentanților verzi” – ca instrumente pentru sprijinirea eficienței energetice la nivel de companie.
9. Problema securității energetice trebuie abordată prin introducerea unui drept universal la o cantitate suficientă de energie.

11. Luarea în considerare a educației

Educația de top și sistemele de cercetare au creat baza succesului European în cadrul competiției globale. În același timp, educația a fost unul dintre domeniile sever lovite de politicile de austeritate. Puterea Europei constă în muncitorii săi, care fabrică produse de înaltă calitate pe baza conducerii tehnologice. Companiile europene pot face față competiției globale doar prin menținerea nivelurilor ridicate de competențe ale salariaților lor și prin continuarea dezvoltării de soluții inovatoare. Puterea lor competitivă actuală este din ce în ce mai mult supusă presiunilor, totuși este rezultatul nivelului de educație permanent în creștere în cadrul economiilor emergente. În același timp, alte economii vin din urmă. O forță de muncă cu înaltă calificare și care operează în condiții de muncă bune și care beneficiază de dezvoltarea tehnologică a oportunităților corespunzătoare de instruire vocațională reprezintă, prin urmare, o condiție absolută necesară pentru a veni în întâmpinarea acestor provocări. Studiul continuu va fi cheia pentru o societate de succes pe viitor.

Recomandări

1. În conjuncție cu educația de top, va trebui elaborat în Europa, un nou model pentru continuarea studiilor în paralel cu locul de muncă. Toate grupurile de salariați din toate sectoarele vor trebui să aibă dreptul să-și actualizeze permanent competențele.
2. Ambiția Europei va trebui să fie atingerea celui mai ridicat nivel în toate domeniile de educație.

3. Reducerea cheltuielilor pentru educație și instruire care au avut loc pe perioada de criză vor fi evocate, iar Europa va trebui să revină la poziția sa de continent de top în ceea ce privește educația și cercetarea.
4. Politica tiințifică a UE trebuie exploatată astfel încât să ducă la crearea de noi locuri de muncă.
5. Trebuie luate măsuri și create sisteme pentru a recunoaște și lua în considerare competențele existente. Acest lucru va trebui să se aplice și în ceea ce privește studiul și trecerea la alte noi profesii.
6. Industria și sindicatele vor continua să ia în discuție necesitățile viitoare și vor continua să dezvolte și alte abilități și competențe.
7. Sistemele educaționale naționale vor trebui, acolo unde este cazul, să încurajeze și să creeze o serie de stimulente pentru tineri în ideea că aceștia să dobândească aptitudinile necesare industriei, mai ales dacă se promovează STEM (tiință, tehnologie, inginerie și matematică), instruirea vocațională, aptitudinile de inovare, antreprenoriatoarele sau alte necesități.

12. Să facem comerțul internațional să lucreze pentru muncitori

Munca decentă și plata decentă pentru toți salarii reprezintă înima priorităților industriei All Europe și va trebui să reprezinte prioritatea nr. 1 a politicii de comerț. Să ne așezăm de fluxurile comerciale internaționale nu reprezintă o opțiune pentru industrie All Europe, însă globalizarea și comerțul internațional trebuie manageriate într-o manieră responsabilă din punct de vedere social. Globalizarea va trebui să nu aibă voie să erodeze modelul socio-economic european, să cauzeze pericole pentru muncitori sau să crească inegalitățile la nivel mondial. Industrie All Europe este convins că sistemul bazat pe regulile multilaterale ale Organizației Mondiale a Comerțului (WTO) reprezintă cel mai eficient și legitim mijloc de conducere și dezvoltare a realităților comerciale. Totuși este nevoie urgentă să integram Organizația Internațională a Muncii (ILO) în procesul Organizației Internaționale a Comerțului și să asigurăm un rol mult mai important pentru problemele legate de durabilitate în cadrul comerțului internațional astfel încât să prevenim dumpingul social. Sînt de dorit soluții de reglementare multilaterale, întrucît acestea oferă o serie de avantaje relevante acordurilor comerciale bilaterale, cum ar fi acordurile pentru accesul transparent și cuprinzător pe piață, procesul de reglementare, transparența și soluționarea conflictelor. Ca urmare a progresului limitat al convorbirilor de la Doha și în ideea de a securiza viitorul sistemului comercial multilateral, industrie All Europe este de părere că poate fi găsită o a doua cea mai bună soluție încercînd să încheie acorduri multilaterale valoroase (ex. pentru facilități comerciale, liberul acces sau accesul într-o anumită proporție la piețele lumii pentru rile mai puțin dezvoltate) și prin stabilirea de reguli comerciale internaționale referitoare la unele probleme mai mici, dar care pot fi manageriate (ex. acordurile sectoriale).

Recomandări

1. Înființarea unui cadru de reglementare global care să creeze condițiile socio-economice necesare în cadrul economiei internaționale pentru a ne asigura că politica de comerț sprijină pe deplin dezvoltarea socială, că promovarea comerțului nu este un scop în sine, ci face parte dintr-o strategie de dezvoltare și prosperitate în țările dezvoltate și în cele în curs de dezvoltare.
2. Un sistem comercial internațional durabil și corect, care ia în considerare atât necesitățile țărilor dezvoltate, cât și pe cele ale țărilor în curs de dezvoltare.
3. Este important ca politica industrială a Europei să țină seama de diferențele dintre regiunile UE în ceea ce privește densitatea populației, distanțele geografice, resursele naturale și tradițiile industriale și să permită Statelor Membre să implementeze politici industriale individuale.
4. Incluziunea clauzelor sociale și de mediu obligatorii, precum și a standardelor în toate acordurile de liber schimb, fie ele bilaterale sau multilaterale. Toate acordurile bilaterale (cum ar fi TTIP – Parteneriatul Transatlantic pentru Comerț și Investiții) ar trebui să respecte standardele de muncă ale OIM și să cuprindă prevederi legate de sănătate și securitate. Incluziunea de prevederi legate de protecția investitorilor – care dau companiilor multinationale dreptul de a chema în judecată statele pentru că încalcă afacerile corporative este inacceptabil (întrucât acest lucru ar pune interesele private pe un nivel superior față de interesele colective).
5. Asigurarea că muncitorii care fac obiectul restructurărilor ca rezultat al liberalizării comerțului, sunt acoperiți prin politici de anticipare și măsuri de sprijin adecvate.
6. Promovarea strategiilor de dezvoltare “inclusive” bazate pe stocarea capitalului social, pe transferul de tehnologie și pe o distribuție echitabilă a rezultatelor creșterii economice pentru a genera un ciclu de dezvoltare viguros, de care beneficiază muncitorii și companiile de pretutindeni.
7. Crearea unui nivel de joc corect, global, în comerțul internațional, cu respectarea regulamentelor Organizației Mondiale a Comerțului și ale OIM, precum și garantarea reciprocității în relațiile comerciale.
8. Permiteți accesul corect și sigur la materiile prime printr-un comerț internațional corect, care țină cont de necesitățile diferite ale țărilor dezvoltate și de cele ale țărilor în curs de dezvoltare, de îmbunătățirea eficienței materialelor, de investiții mai mari în cercetarea și dezvoltarea înlocuitorilor, precum și de promovarea tehnologiilor de reciclare. Companiile industriale din UE sunt extrem de dependente de alții pentru aprovizionarea cu materii prime. Multe dintre acestea sunt de cea mai mare importanță pentru un anumit număr de sectoare de înaltă tehnologie (pământuri rare). Altele sunt greu de înlocuit.
9. IndustriAll Europe este îngrijorat de lipsa de transparență, de caracterul secret și de conținutul negocierilor în ceea ce privește un acord transatlantic între UE și SUA și solicită implicarea parlamentelor și a partenerilor sociali în acest proces.

Dat fiind nivelul coborât al barierelor comerciale, impactul economic al unui astfel de acord poate să nu se ridice la nivelul riscurilor adiacente în ceea ce privește drepturile de muncă, protecția mediului, drepturile culturale și reglementările privind sănătatea și securitatea.

13. Obținerea unui cadru instituțional corect

Cît vreme există acum o obligație clară a Comisiei în ceea ce privește protejarea și întărirea produsului industrial al Europei, precum și pentru abordarea provocărilor adânci legate de piața muncii, tehnologie, mediul înconjurător – cu care se confruntă industria, este la fel de adevărat că există loc de mai bine în ceea ce privește modul în care este conceput și implementat politica industrială pentru a restabili rolul industriei de motor pentru valoarea adăugată și pentru locuri de muncă.

Recomandări

1. Noului sistem de guvernare economică îi lipsește legitimitatea democratică, deoarece Parlamentul European are doar un rol minor, în timp ce Parlamentele naționale nu au aproape nimic de spus, iar modul în care sînt luate deciziile nu este întotdeauna transparent. Depășirea acestui deficit democratic va îmbunătăți procesul de luare de decizie.
2. O abordare proactivă și bine întită a sectoarelor și a lanțurilor de aprovizionare rămîne de o importanță vitală și trebuie extinsă pentru toate sectoarele-cheie. Soluțiile adaptate sînt cele care sînt necesare pentru a aborda provocările cu care se confruntă fiecare sector. IndustriAll Europe sprijină pe deplin axarea Comisiei din ultimul Comunicat pe tema politicii industriale, pe sprijinirea unor linii de acțiune prioritare, cum sînt tehnologiile de producție avansate, tehnologiile esențiale generice, produsele bio, construcțiile durabile, vehiculele curate și rețelele inteligente. Totuși, politicile industriale sectoriale pentru alte sectoare importante – cum ar fi oțelul, ingineria mecanică și electrică, construcția de nave, textilele și produsele farmaceutice – vor trebui continuate și dezvoltate pe mai departe. Abordarea politică mult mai axată a unor inițiative cum sînt LeaderShip, Cars21, Electra, sau Planul de Acțiune pentru Oțel, s-a dovedit a fi fructuoasă.
3. Încă există o mare discrepanță între politicile industriale naționale și regionale pe de-o parte și politica industrială europeană, pe de altă parte. Mai bună coordonare și mai bună cooperare între diferitele niveluri ale procesului decizional sînt absolute necesare pentru a spori impactul politicii industriale.
4. Politica industrială trebuie să aibă loc cu implicarea sindicatelor. Prin urmare este esențial înlocuirea modelului de de-reglementare a pieței de muncă, de erodare a negocierilor colective și de atac asupra drepturilor muncitorilor – cum ar fi devalorizarea salarială și socială – cu un model de producție bazat pe cunoștințe, inovare, valoare adăugată și tehnologie durabilă.
5. Integrarea forței de muncă și a politicilor industriale pentru o abordare mai bună a consecințelor sociale ale schimbării industriale ('tranziția justă').

6. IndustriAll Europe se opune foarte tare poziției de de-reglementare pe care Comisia, prin Comunicatul său “Refit – fit for growth – Redefinire- Definiție pentru dezvoltare”, care îi propune să simplifice legislația, dar abuzează, atacând acordurile dintre partenerii sociali, drepturile la informare și consultare, precum și protecția sănătății și securității.
7. Implicarea structurată a sindicatelor în luarea deciziei și în procesele de implementare este încă insuficientă și va trebui îmbunătățită. IndustriAll Europe va continua să sprijine și să promoveze implicarea muncitorilor din companii prin maximizarea oportunităților oferite de drepturile de informare /consultare și participare. Revizuirea Directivei CEOM-urilor, precum și Statutul Companiei Europene oferă o ocazie să ne asigurăm că acest obiectiv este realizat și că trebuie folosit pe deplin.
8. Schimbarea la nivel de companie trebuie să fie mai bine anticipată și condusă, astfel încât să asigure dezvoltarea durabilă și să evite efectele negative ale schimbării asupra salariilor și întregii forțe de muncă. IndustriAll Europe este de părere că trebuie luate măsuri la nivel European, pentru a facilita tranziția. În acest sens, IndustriAll Europe solicită înființarea unui cadru European pentru anticiparea și managementul schimbării, care asigura un management al schimbării responsabil, și care oferă garanții care să permit salariilor să se adapteze schimbării. Trebuie garantat rolul de participare pentru sindicate.

Editorial: industriAll pentru Europa- toat Europa pentru industrie

IndustriAll Europe este convins c industria are un viitor în Europa i c politica industrial este o piatr de temelie a politicii economice. Politica Industrial trebuie, de asemenea, s ofere condi iile transform rilor de la o strategie bazat pe eficien a costurilor la o strategie care inte te nevoile sociale, inova iile , pie ele noi - o strategie care prive te întregul lan de valori , de la prima idee la produsul finit i unde costurile sînt mai pu in importante . Politica industrial European trebuie s transforme UE într-un competitor de top în cadrul transform rii modelului s u economic într-o economie durabil , social , bazat pe cuno tin e i pe eficien a resurselor.

În acest context , politica industrial trebuie s fie mai mult decît un sprijin în mare parte pasiv pentru un mediu pozitiv de afaceri i ar trebui s mearg dincolo de a- i canaliza subven iile c tre afaceri . Politica Industrial trebuie s elaboreze viziuni i strategii i s lanseze proiecte industrial . Ea trebuie s preg teasc industria pentru viitorul deficit de energie i resurse naturale , s contribuie la dezvoltarea noilor pie e i s sprijine descoperirile tehnologice. Cu atît mai mult , dat fiind c rolul guvenelor va deveni mai important într-o economie durabil . Noul model de dezvoltare va fi, într-adev r, mai pu in condus de consumul individual de m rfuri (a a numitul consumerism) i mai mult de c utarea de solu ii pentru nevoile sociale: energie, mediul înconjurator, s n tatea, îmb trînirea popula iei sau înc lizarea global . Drept rezultat, regulamentele guvernelor i nevoiel collective vor fi din ce în ce mai decisive pentru modelele individuale de consum i pentru deciziile de investi ii ale afacerilor.

Europa are poten ialul tehnologic, economic i uman pentru a înregistra succese în această tranzi ie . Europa joac un rol principal în multe tehnologii de mediu i este lider în noile domenii tehnologice de top . Valorile sociale europene commune sînt indiscutabil un sprijin important pentru un model de dezvoltare mai durabil. Modelul Social European a creat o infrastructur de înalt performa , social , economic i instituional , care este stabil i sofisticat i ofer cadrul ambiental correct pentru o transformare industrial durabil .

Cu noua sa politic industrial UE a f cut, f r îndoial primul pas c tre un nou model de dezvoltare industrial . este nevoie i de investi ii pentru modernizarea sectoarelor industriale tradi ionale. Noile lan uri de valori i activit i cu suficient potential pentru noua dezvoltare i for de munc trebuie stimulate. Europa va trebui s dezvolte noi puteri economice i s le înt reasc pe cele existente. Întrucît acestea sînt procese îndelungate, eforturile trebuie sus inute în mod consistent . Autorit ile publice i vor trebui s lucreze intens la elaborarea acestor strategii pe termen lung , la traducerea lor în planuri concrete de ac iune , la conversia nevoilor sociale în solu ii industrial , la integrarea politicii industrial în alte politici cum ar fi cea de for de munc , cea educational , de dezvoltare durabil i cea energetic . Punctul de plecare trebuie s fie totdeauna înt rirea triumphiului strategic dintre dezvoltarea durabil , crearea de valoare ad ugat i munca de înalt calitate. În acest mod Europa va reu i nu doar s men in activitatea industrial în interiorul teritoriului s u , ci i s impulsioneze rena terea cu success a industriei sale.

Pentru c un num r din ce în ce mai mare de cet eni europeni au întors spatele Europei deoarece au sim it c Europa i-a ldecep ionat , este momentul ca Europa -

după ce salvează băncile – să înceapă să asigure viitorul celor 26 milioane de europeni care sînt în căutarea unui loc de muncă. Altfel UE riscă să-și piardă cetățenii, întrucît populismul anti-UE este în creștere pe continent, creînd un sentiment public de furie care blamează Europa pentru toate rănile cauzate de criza financiară globală. IndustriAll Europe consideră deci că proiectul European trebuie transformat într-un proiect pentru solidaritate, pentru prosperitate, pentru redresare, pentru dezvoltare și pentru investiții și locuri de muncă.

Titlul Comunicatului European pe tema Politicii Industriale din 2012 a fost “O Industrie Europeană mai puternică pentru Dezvoltare și Redresare”. IndustriAll Europe a fost întru totul de acord. Europa trebuie să reușească să devină o locație atractivă pentru investițiile în noi locuri de muncă și pentru o nouă producție. IndustriAll European Trade Union consideră că aceasta reprezintă o reală provocare pentru următoarele alegeri europene.
